



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorum Concionatorumque Instructio

Borromeo, Carlo

Coloniae, 1587

VD16 B 6753

De ijs quæ ad formam concionis pertinent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51263)

mysterio pœnitentiæ, quam accuratissimè adhibebit.

Tridentini
Cõcilij de-
creta com-
mendetur
populo.

Et verò in primis proponet sæpè auditoribus concilij Tridētini decreta: ex quo, tamquam è purissimo fonte, hauriet, quæ pertinent ad mores omnium ordinū corrigendos, fidem explicandam, & Christianam disciplinam restituendam, Conciliorum item prouincialium nostrorum, & episcopalium synodorum constitutiones, ac decreta nō modò ad populi memoriam reuocet: sed docebit, quàm utilis eorū executionis vsus, quàm inde vberimus fructus: Proinde crebrò in hoc officij genus incumbet, ac nullam planè occasionē prætermittet.

De ijs quæ ad formam concionis pertinent.

MA TERIAM concionis cum ex Evangelij tractatione, alijsque locis aptè appositis, digressionibusque concionator sibi parauerit: ita eam disponat, vt oratorie illius concionis partes, quatenus vel Evangelij, vel rei alterius, de qua dicturus est, ratio patitur, nullæ desiderentur, præsertim, quæ illustriores sunt, quæque ad commouendum pertinent.

Dictio concionatoris qualis esse debeat.

Instruat autem, atque exornet non verborum, vel lectissimorum, inani sonitu, & sermone nimis elaborato, & penè calamistrato, ac fucato; quo nihil potest esse infructuosius:

Et uosius: sed graui plenoque sanctę doctri-
nę, ac referto disciplina, quę verę Christia-
na, præstantque sit ad salutem.

Ita præterea, quęcumque ad dicendum Distincte
pię meditatus est, distinctę partiatur, ut au- pronuntiet.
ditores omnia, & facillę percipiant, & me-
moriam teneant, quod maiorem inde fructum
capere queant.

Memoria cuncta ita mādare studeat, ut
fugiat tamen memorię ostentationem, ut-
potę in sententijs quam plurimis pronun- Memoria
ciandis, aut certę rebus permultis recen- non sit
sendis. ostentator.

Vbi ad finem concionis venerit, breui
epilogo sæpę utetur, quo partes concionis
breuiter repetat.

Tum concionem concludet, more san-
ctorum patrum, breui precatōne, gratia-
rum actōne, & laudibus benignitatis Chri-
sti Iesu Domini nostri.

Absoluta concione, paululum de sugge-
stu vel apud altare genibus flexis tacitus
orabit, tum auditores aliquando moneat,
ut itidem faciant.

Si apud rudem multitudinem concio-
natur, orationem dominicam, salutatio-
nem angelicam, & symbolum Apostolorū
à populo vnā secum purę, ac distinctę toto
corde pronuciari; tum Dei misericordiā
humiliter voce implorari, aliquādo curet.